

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.

Negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 16 fillér. —

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő:

Kálmán Sándor.

A szerkesztőség telefon száma: 1.

Előfizetési pénzek, reklamációk,

és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére, vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

A vasuti gyalogjáró.

Hát ezzel mi lesz? — Valaki még a szerkesztő változás előtt írt erről ebbe a lapba s kimutatta, hogy úgy lett az úgy kezelve, hogy most se ide se oda.

Ujabban a képviselő testület még is foglalkozott vele; legvégső stádiuma pedig: a vármegye kiszélesíti a törvényhatósági közutat, ebből lesz meg a vasuti gyalogjáró, a mibe pedig kerülni fog. Szécsény község közönsége fizeti. A képviselő testület helyezkedett volna erre az álláspontra.

Tehát a törvényhatósági közut kiszélesítése által lenne meg a vasuti gyalogjáró! Ugy értsem-e, hogy nyilvánosan csak annyi lesz az ügyben tudva, hogy a törvényhatósági közut kiszélesítésre szorul, s ha egyszer a terület meglesz, a vármegye megcsináltatja Szécsény és vidéke számára Szécsény költségére vasuti gyalogjárónak? Azonban a törvényhatósági közut méretei megvannak állapítva. És ha meg vannak a Szécsényből a vasutállomás felé vivő út ezen méretei, a további út területéhez megadja-e a törvény a kisajátítási jogot? Mert protekcióra csak még sem lehetne ezt az egész műveletet alapítani! Aztán ha törvényhatósági utnak kéri és kapják meg, ki az a hatóság vagy hatalom, a ki másra adhassa és használhassa? Ha a törvény nem lesz félre téve, ilyen nem létezik. S attól várjuk e, hogy locspocsban is kimehessünk gyalog a vasútra rendes gondozott úton, hogy a törvény félre lesz téve?

Azonban a törvényhatósági közutat kifogják szélesíteni. Tegyük fel, hogy ez is, ahhoz a terület kisajátítása is jogerősen el lesz rendelve. Addig, amíg az a kisajátítandó terület közut, kifogás nincsen. Hanem ha ez az alsó major felől való oldalon történik s az ezen oldalon megszerzett terület szánná a vármegye vasuti gyalogjárónak, hogyan lehessen ezt a területet arra felhasználni, mikor ugyancsak a vármegye azt már jogerősen kimondta, hogy arra nem lehet a vasuti gyalogjárót építeni, mert közegészség ellenes? Ha pedig az uradalmi tag felel szélesítik ki az országutat s az ekként nyrendelt területen lesz a gyalogjáró, a mint ezt a gyalogjárót a vaspálya állomás felé kiágazó út ezen kiágazásánál a közut testén át kellene vinni, ennek közbiztonság ellenes sőt életveszélyes volna, a mit az államépítészeti hivatal főnöke mint szakértő hivatalos eljárásában megállapított, egyszerre megszűnik e, azért mert a vármegye lesz, a ki csináltatja?

De az alsó major mellett a terület Szécsény község közönsége. Azt tehát ettől kell megszerezni. Aztán lehet majd csak szó, hogy a törvényhatósági közut kiszélesítésére használtassék. Mivel a további nem csak a vármegyén s egyesek intézők jóakarátán áll, a község a területet ajándékozni fogja e a vármegyének? És ha aztán a terület ennek maradna is, ez megoldás?

Ezen a réven nagy nehézségek közt el-

jutunk a törvényhatósági közútból a vaspálya állomás felé vezető út kiágazásáig. A min túl már nem segít az a tétel, hogy a vármegye kifizeti a törvényhatósági közutat. Vagy is a vármegye várt tevékenysége e ponton megszűnik. Ott pedig feleletet kérek arra a kérdésre, micsoda átváltozáson lehet a vármegyei alispáni s törvényhatósági hatáskörnek átmennie, hogy az említett kiágazástól tovább megint utat szélesíthessen? Mert az uttörvény szabályai szerint sem az alispán sem maga a vármegye e térre nem léphetne. A szükséges területet ki sem sajátíthatná.

Még eddig szó sem esett arról, valjon mi szerepe lesz az egész művelet keresztülvitelében Szécsény községnek. A tervezés szerint: fizet.

Lássuk csak!

E szerint a község a mű egész kivételébe úgy fogna befolyjni, hogy a pénzt adná, a megnyit csak követelnének tőle. Egyébként semmiben.

Példánul-elesnék attól az előnytől, hogy a Prágai fatelepig a területet legjobb belátása szerint igénybevehesse-íngyen. A Prágai fateleptől a vaspálya állomás épületéig pedig földet-földért cserébe, a mit alig érezné meg. Mert valamikor ilyesmiről is volt szó. S úgy látszik ez lenne a legkönnyebben kivihető!

Aztán a mű maga. Létesítése és költségei. Ez mind kívül esnék Szécsény község hozzájárulásán, csupán fizetünk.

Hát az 1886. XXII. törvénycik? Ugyan

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Nagy szerelmek.

Írta és az iparos-kereskedő ifjak köre estélyén felolvasta: Horpáczky Jenő.

Igen tisztelt hölgyeim és uraim!

Az életben ebben a nagy színjátékban vannak halás, és hálátlan szerepek. Persze legtöbbször muszáj a hálátlan szerepet is betölteni, de sokszor önként is vállaljuk azt. Vállaljuk pedig azért, mert szerepelni vágyunk s manapság a szerény ember csak a toakokban él még. Így kerültem én is ide. — Azt hiszem egyetértetek velem abban, hogy koncerten felolvasni, nem valami hálás dolog. — A közönség nagyobb része türelmetlenül várja a felolvasás végét, mert táncolni szeretne, a kisebb része szintén türelmetlen, dacára annak, hogy nem akar táncolni. Ha már itt vagyok, olyasmiről szeretnék discursálni, a mi hölgyet és urat, fiatalot és kevésbé fiatalot egyaránt érdekel. Mi lehet az, a minek említése is már pezsgésbe hozza a vért, megdobogtatja az ifju és öreg szíveket, az ifjuban a jelen gyönyörét a jövő reményeit az öregben az édes múlt emlékeit költi fel.

Ez-az a bűvös bájos tündérosság — a szerelem. — A szerelemtől a históriában akarok regélni, nagy, igazi nagy szerelmekről és nagy emberek szerelmeiről.

A régi görög világban jóval Krisztus születése előtt történt meg, vagy nem történt még Hero és Leander szerelmi históriája. Hero kisasszony a Hellespontot tenger szoroson túl lakott, Leander urfi a Hellespontuson innen. Minden éjjel egy jó szóért, talán egy édes csókért is Leander átszított szerelméhez. A hellespontus ott olyan széles, mint ide Rimóc, tehát Leander kitűnő uszó lehetett. Mégis egy zivataros, sötét éjszakán belefulladt a háborgó tengerbe, s ez a história nem élne két ezer év után is, ha Hero Leander után nem ölte volna meg magát.

Szintén ilyen szomorú világhírű szerelmi dráma játszódott le és épen olyan bizonyosan megtörtént ezer év múlva Veronában, a mit egy lehetséges íróársam Shaszespere, már pár száz év előtt tragédiának dolgozott fel. Két jeles nemes familia nyílt gyűlölködésben élt egymással, s bizony abban az időben az ilyen gyűlölködés nem csak leszólásban s egymás túllícitálásában (toilettek, ebédek, vacsorák, theastélyek terén) nyilvánult, hanem

ha a gyűlölködő családok férfi tagjai találkoztak, alaposan összeszurkálták s legalább is elpöfölték egymást. Mi természetesebb, hogy Romeo és Julia annyi rosszat hallottak egymásról, hogy egymásba szerettek. Akadt egy kedves dajka is a ki szerelmüket istápolta. Már az utókor kedvéért sem végződhetett szerelmük jól (megjegyzem, hogy jó alatt, bár tudom sokan nem értenek velem ebben egyet, házasságot értek.) — Nem lehettek egymáséi.

Julia altatót ivott, halottnak tartották, levittek a kriptába. Romeo még egyszer megakarta unádottját nézni, oda ment megcsókolt a utoljára s azután kiitta a magával vitt mérget. Julia felébredt meglátta a halott Romeot, — nélküle élni nem tudott tovább, szerelmese törével szurta le magát.

Ki nem hallotta még Stuart Máriának a nevét, a ki az ilyen című szindarabot nem ismeri a Stuart gallérokról bizonyosan emlékezik rá. Ez a gyönyörűsége szép asszony királyné volt fönt Skóciában. Volt már két férje is, az első deli szép ember volt, hozzá még Franciaország királya, a másik is előkelő lord — s ki tudná az okát mért, még második férje életében halálos

hogyan képzelik, a kik ezt a kiviteli módozatot helyesnek, kívánatosnak, előnyösnek tartják, hogy az a törvény teljes félre tolása nélkül lehetséges? Ugyan hogyan képzelik, hogy az a vármegye, a kinek közhatósági feladata, ellenőrizni s létesíteni, hogy a község eljárásában a törvényt tartsa meg és vigye keresztül, kapható lenne olyan eljárásra, a mi nem állana kevesebből, minthogy félre legyen dobva az a törvény, a minek rendelkezései megtartásával lehet és szabad a község ügyeiben, ebben is, eljárni és tenni valamit?

A mint a tétel oda van állítva: minden egyebet más intéz, más végez, mi csak fizetünk, — ez annyi, mintha a község minden intéző tevékenységről lemondana az ügyben. Ez annyi, mintha lemondana a törvény által meghatározott és szabályzott önkormányzati tevékenységről. A miről pedig lemondani nem lehet s nem szabad.

A mi a vazuti gyalogjáróért a kivitelben történik, ha történik, mind annak a képviselő testület által kell elhatározatni. Fellebbe csak a határozatok jóváhagyása tartozhat. Több mint közhely. Különös lenne, ha ép azok nem lennének vele tisztában, a kik nap-nap után a törvény alkalmazására vannak hivatva. Erről csakugyan vitázni sem lehet, mert nem lehet vitás.

A kik tehát azt hiszik, hogy most már csak ugyan történt és történik a vasuti gyalogjáróért valami, alaposan csalódtak. Történt, de nincsen köszönet benne. De nem! mindössze annyi történt, hogy semmivé történt. Mert a mint a biztatásnál tovább akarnak menni, kitűnik hogy sehogyan se lehet hozzá fogni. És az úgy pihén, pihen tovább. Várva a feltámasztást. Ki tudja meddig?

A vértanuk földjéért.

— Damjanichné levele a magyar nőkhez. —

Minden emlékmű, mely nagyjaink emlékeztetét jelöli, a hazafias érzelmek Memnon-szobrává válik; szava elhat a leghidegebb szívig is, hogy bennük e hon, e nemzet iránt szeretetet fakasszon. De ha szent az a hely, mely nagyjaink életére, tevékenységére emlékeztet, mennyivel szentebb az, melynek porát hőseink vére áztatta, hol utolsót só-

szerellemmel megszerette az egyszerű nemes Bothnelt. Bothnelről az egykorú krónikák ezt írják: durva lelkű nyers nyodoru, visszatartó külsejű, egy szemére vak; hogy Stuart Mária az angyalszépség mégis megszerette, ez a nő szív relytélye, örök probléma, rébusz, mit a legtapasztaltabb és leggyakorlottabb rébuszfejtők sem tudnak megoldani. Ez az ördög meggyilkolta Mária férjét, s míg ő a bűnös megmenekült vigan élt Daniában, az ártatlan Mária gyönyörű fejét a hóhér bárdja vágta le.

Igen tisztelt hölgyeim és uraim! Három szenvedélye van minden rendes embernek, a kártya, a bor és az asszony (Nem vagyok ugyan bizonyos, hogy minden feleség is az ilyen három szenvedélyű urat rendes embernek tartja.) Ha nincs is meg mindahárom, kettő bizonyosan meg van, de legalább egy. — Miatán mondom a feleségek nincsenek egészen ezen a véleményen. Nekünk tucat embereknek jól esik látnunk, esetleg a feleségeinkkel (már t. i. akiknek hála istennek van felesége) szemben fényes elégtétel, ha a történelmi nagy alakoknak ilyen szenvedélye-

hajtott életüket feláldozó honszerelműk. . . . Más nemzet kincsen, aranyon tenné tulajdonává az ilyen helyet egy pillanat alatt — s nekünk magyaroknak, egy pár ezer koronánk sem volt, egy év óta, hogy az aradi vértanuk vesztőhelyét örök nemzeti birtokul megszerezhessük! A szégyen pirját kell, hogy arcunkra kergesse az a — szelid szóval élek csak — tunya nemtörődomség, amellyel a vesztőhely megváltására alakult bizottság felhívását fogadtuk, amellyel letiportuk legnagyobb hőseink iránt élő (?) kegyeletünket. Ők életüket áldozták a mi jelenünkért s jövőnkért, nekünk, a törpe utódoknak, nincs egy pár koronánk, nemhogy ez áldozat nagyságát viszonyozhassuk; hanem hogy legalább az áldozat helyét a jövő számára megtarthassuk s esetleg kegyellen kezek dulásaitól megőrizhessük.

S ezt a rettenetes nemtörődömséget micsoda keserűséggel kellett végignéznie: nem! végigszenvednie annak a nagy, szent asszonynak, aki a hősök legnagyobbikához fűzte élete sorsát viruló ifjúságától élete végéig. Micsoda kálváriajárás lehetett számára, midőn látta, hogy a nemzet kegyelete egykedvűen elfordul az adakozás perzseleitől, holott ő sohasem szűnt meg férje emlékét őrizgetve — nemzete érdekében küzdeni, dolgozni, alkotni. Ragyogó estélyekről, fényes toalettekről, ékszererekről hasábszámba számoltak be a lapok, de arról: megvan immár az aradi szent föld megváltására szükséges összeg — mi bántó ellentét — mindeddig nem olvashatott. . . . Hol van az a sokat emlegetett magyar-áldozatkészség, ha most sem birt megnyilatkozni!

Ezek a gondolatok támadtak föl vádlólag lelkünkben, midőn egy nemes kéz azon levelekre figyelmeztetett bennünket, amelyeket Damjanichné aláírásával most küldözget szét az aradi bizottság. A hősök hőségének imádozt neje, az alkotó, nemzetéért szíve szakadtáig buzgó magyar nagyasszonyok mintaképe, akit csak hódolatunk illelne, kérelemmel fordul a magyar nőkhez: terjesszék ismerőseik körében azokat az egykoronás sorsjegyeket, amelyeknek árából látni összegyűlik az aradi vesztőhely megváltásához még hiányzó pénzösszeg, hiszen csillogó ékszer, automobil

iról hallunk. Kijelentem ez nem akar célzás lenni a Szécsényben felfedezett s még felfedezendő történelmi alakokra.

Arról a nagy heroszlól, a ki a kis korszakai káplárból Európa ura lett, a nagy Napoleomról tudjuk, hogy nagy szoknyavadász volt. Bizony jól esett neki a sok fáradságos háboru közepette, meg-megpihenni gyöngéd fehér női karok s többnyire különböző karok között, idylljei között, mélyebb nyomot lelkében csak egy hagyott, Walewszka grófnő iránt érzett nagy szerelme. Walewszka grófnő szerelmét az növelte, mert Napoleomtól remélte szegény hazájának Lengyelországnak felszabadítását. A mikor Napoleom Szt. Ilonára ment száműzetésbe el kellett válniuk, s a száműzetésnél nem kisebb csapás volt a nagy császárra, a hír, hogy elválásuk után alig pár hónapra a hűtlen Walewszka férhez ment. Ez megtörte a heroszlót. Peeig tudhatta volna hogy, — természetesen a jelenlevők kivételnek. — női hűségre építeni merészebb dolog, mint száz csatát végigküzdeni.

(Folyt. köv.)

meg egyéb nagyabecsült holmi kecsegteti a mindig nyereségre vágyókat. Magyar asszonyok! Ha volt lelkünk egy év óta végigjárni Damjanich özvegyével a keserűségnek ama kálváriáját legyen most meg bennünk az az erős szándék, hogy ennek a szent asszonynak szavát ne engedjük a pusztában elhaló szóként elhangzani s megteszünk mindent a magunk körében, hogy a sorsjegyek egytől-egyig elfoggyanak s így szerezzük neki ezt az örömet, hogy az ige testé válhasson. Akinek volt valaha vágya, mely tündérszínbe vont a leányálmait, mely asszonykorában megremegtette a szívét s verőfényessé tette napjait: őh az hallgasson annak az ezüsthaju, finomlelkű nőnek könyörgő szavára, akinek egész életén át egy szent vágya volt: a vértanuk földjének, megszerzése a magyar nemzet számára. Mi dicsőség volna a magyar nőkre, ha azt a fontos gondolatot, amelyet a férfiak nem bírtak megvalósítani, lelkesséssel és kitartással valóra váltanák. Magyar asszonyok, hallgassatok Damjanichné kérése szavára.

H I R E K.

A Nógrádi és Honi Pénzügyi Tisztviselők Egyesülete. A két megye pénzügyeinek tisztviselői e hó 7-én tartották meg Bgyarmaton a városház tanácstermében alakuló közgyűlésüket, melyen 32 tisztviselő és az érdeklődők közül is többen vettek részt. A megjelenteket Szentiványi Dezső üdvözölte a „szervező bizottság” nevében és Vannay Ignác kir. tanácsost kérte fel a gyűlés vezetésére, a ki az elnöki széket elfoglalva köszönetet mondott a bizalomért.

Elsőben is Szász János a „Magyarországi pénzügyi tisztviselők szövetségének” főtitkára emelt szót s' tolmácsolta a központ üdvözlését. Beszédében behatóan ismertetett az egyesülés célját, a mely nem ellentétes, hanem párhuzamos a pénzügyi intézetek érdekével, mert hiszen csak anyagi gondoktól ment tisztviselő tudja a pénzügyi intézetek javát kellőleg előmozdítani. Az egyesület fő céljaul nyugdíjintézmény törvényes létesítését, jogviszonyaink rendezését, a cautio elölrlését jelöli meg.

Nagy tetszéssel fogadott beszéde után az „Alapszabálytervezet” némi csekély módosítással teljes egészében elfogadták, melynek kapcsán elnök kimondja a megalakulást.

A megalakult „Egyesület” ezután fővédnököknek: Gr. Degenfeld Lajos v. b. tanácsost, Thék Endre m. k. udv. tanácsost és Vannay Ignác kir. tanácsost, védnököknek pedig: bgyarmati Baintner Ottó, Balázs Ferenc, Baumerth Ottó, Br. van der Becke Imre, Berkó István, Bulyi János, Cservénák György, Elfer Ede keresk. tanácsos, Feledi Henrik, Havas Gyula, Horváth Miklós, dr. Kohn Márk, Sándor Mór, Szilárdy Ödön, Török Zoltán és Wagner Sándort választotta meg.

A tisztikart következőkép alakították meg: elnök Vitális Béla, ügyvezető alelnök: Ott Ödön, alelnökök: Cilcer Manó, Ausländer Vilmos, Kadas István, Moldoványi István, Stéger István.

Jogtanácsos Jakubovics József. Titkárok: Gazdik Gyula, Oláh Lajos, Szentiványi Dezső, Váci József.

Pénztáros: Salgó Adolf.

Ellenőrök: ifj. Szűcsy István, Molnár Sándor.

Jegyzők: Debranik Vilmos, Friebeisz Zoltán, Németh Antal, Korpitsch Károly, Sacher Gyula. **Választmány:** Bayer Lajos, Barok Ármán, ifj. Elfer Ede, Gellén Ferenc, Himmermüller Géza, Vojcsék Ferenc, Nagy Pál, Rakitovszky Mihály, Melna Géza, Stiller Samu, Schwarc Izidor, Sárkány Gyula, Wiesner Olivér. **Felügyelőbizottság:** Kálmán Sándor, Maritsán Béla, Pál Sándor, Prónay Péter, Vajda Gyula.

A megalakult egyesület üdvözlő táviratot küldött a központi szövetkezet elnökének Br. Madarassy Beck Gyulának, a Magyar Jelzőlog Hitelbank igazgatójának, délből pedig a tagok közös ebédre gyűltek a Barok vendéglőbe, ahol jó magyar szokás szerint pattogó felkőszöntők fűszerezték az ételeket.

Kifejezés. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter Róth Lajos szécsényi államvasuti hivatalnokot a IX. fizetési osztály első fokozatból a VIII. fizetési osztály III. fokozatába nevezte ki.

Tanító választás. Török Józsefet, a szécsényi róm. kath. iskola tanítóját a kassai községi elemi iskolához egyhangulag rendes tanítónak választották. Helyettesítésével az itteni iskolaszék Körönci János okl. tanítót bízta meg.

Fogyasztási szövetkezetek. Hazánkban különösen az utóbbi években elszaporodtak a fogyasztási szövetkezetek és számuk meghaladja a másfélszeresét, melyek közül 900 tartozik a „Hangya” kötelékébe. A mily áldásos lehet működésük kivált falvakban, olyan káros is lehet, ha szakértelem és üzleti érzék hiányzik a vezetőkben. Káros magára az intézményre, de káros azokra, a kiket annak vezetésére, igazgatására megválasztanak, mert első sorban mindég ezek vonatnak felelősségre. A legközelebb múltban ismét 4 ilyen szövetkezet volt kénytelen felszámolni és bizony felszámolás esetén a legtöbbször nem csak az alapítóké megy veszendőbe, de magán vagyoni is.

Két termes egy évben. Gécből vettük a hírt, hogy a hosszú, kedvező őszt követően egyik-másik gyümölcsfa tojásnagyságú gyümölcsöt nevelt, de a felső vidéken is újra virágozott a szamóca, szeder és érett gyümölcsöt is hozott, kertünkben pedig nagyban virított a mogorós hólyagfa (klokocs) és az ipolya.

Tűz. E hó 8-án éjjel Emődi Vilmos udvarában kigyulladt a nyári mosókonyha és ezzel együtt a faskamara is leégett.

Agyontaposta a bika. Folyó hó 8-án Endrefalván a pásztor távollétében Fülöp Lajos busa gazdaembert hívták, hogy a falu bikáját kösse be az istállóba. A bika nem akart az ismeretlen embernek engedelmességni, miért is Fülöp Lajos busa vesztére — veréssel akarta a bikát az istállóba teregni; mire a bika felbőszült s a jelenlevők iktató látványára a szó szoros értelmében agyontaposta. Mire a magvadult állatot sikerült előzni Fülöp Lajos már halott volt.

Esküdtek kisorsolása. Az 1909 évi december hó 6-án kezdődő esküdtszéki ülészakra a balassagyarmati kir. törvényszéknél következő esküdtek sorsoltattak ki. Rendes esküdtek: Traintner Mihály, Gécy Pál, Prágai Ernő, Popovics János, dr. Szőke Jenő, Himmermüller Márton, Kredenz Imre, Löwi Ignác, Pollatsek Vilmos, Jámrich Gusztáv, Darvai Ármán, ifj. Nagy Ferenc, Gansel Náthán, Schwáb Gusztáv, Deutsch Bertalan, Kiss Lőrinc, Márton Pál, Nógrádi János, Dokupil

Vilmos, Brunder Sándor, Bertalan Pál, Braun József, Szabó István, Tarjáni János, Jáentsch Emil, Himler Zsigmond, Tóth Antal, Aranyosi Sándor.

Helyettes esküdtek: Szextius Sándor Esze, Tamás, Oszacky János, Mátrai Ignác, Hajniss Hugó, Fajnor Sándor, Kosztolányi Pál, Halyák István, Okolicsányi Manó, Modonyi Béla.

Eljegyzés. Donáth József okl. gazdatiszt f. hó 10-én váltott jegyet Barina Valéria úrleánnyal Budapestről.

Mozgalmas napok Bgyarmaton. Vármegyénk székhelyén Balassagyarmaton mozgalmas napok lesznek folyó hó 15 és 16-án. Folyó hó 15-én délelőtt 9 órakor közigazgatási ülés, — délelőtt 11 órakor gazdasági és egyesületi választmányi ülés — délután fél háromkor állandó választmányi ülés és este 5 órakor a nógrádvármegyei gazdasági egyesület közgyűlése lesz. 16-án délelőtt 10 órakor pedig vármegyei rendkívüli közgyűlés fog tartatni.

Pálinka okozta szerencsétlenség. M.-Gergéről vettük a hírt, hogy Varga István ottani lakos folyó hó 6-án a litkei erdőről fát szállított ittás állapotban oly szerencsétlenül esett le a szekerről, hogy a kerekek alá került, álkapcsa eltört és több súlyos sérülést szenvedett.

Hirtelen halál. Dr. Katona István a szécsényi szegényház lakója, betért Blumberger korcsmájába egy deci pálinkára s ott hirtelen meghalt. Halálát szívizélekedés okozta.

Gyermekek felnevelése. A rimaszombati m. kir. állami gyermekmenhely helybeli telepén Strausz Józsefné urnő az itteni telepvédő bizottság elnöknője s több bizottsági tag közreműködése mellett, 85 árva gyermeket látott el téli ruhával.

Az aradi vesztőhelyért. Barabás Béla orsz. képviselő elnöksége alatt tudvalevőleg bizottság alakult az aradi Tizenhárom vértanu vesztőhelyének a nemzet kincsévé váló megváltására s a hősök vérével áztatott szentföldön egy hatalmas világraszóló monumentum emelésére. A szükséges tőke mielőbbi összegyűjtése céljából a bizottság a pénzügyminiszter engedélyével tárgysorsjátékot rendez, melynek védnöke a legendás idők sokat szenvedett tanuja a hős Damjanich János özvegye.

A teljesen házilag kezelt sorsjáték nyeményeinek összeállítására páratlan nverőeselyekkel kecsegteti a sorsjegyvásárlókat. Egy 15,000 és egy 10,000 koronás főnyeremény mellett még 2500 drb. igen értékes nyeremény sorsoltatik ki, összesen 100000 korona értékben. A hősök arcképével díszített 1 koronás sorsjegy minden tőzsdében és megrendelhető a bizottság központi irodájában: Budapest, VII. Akácfa utca 39 szám alatt.

Aprólékok.

Nagyságos Urak.

Vas Gerebennek „Régi jó idők” című munkájában olvastam, hogy egy Párisban nevelt magyar gróf apja halála után átvéve valami német hercegséggel felérő uradalmait, azok kormányzásával német embert bízott meg, kinevezte teljhatalmu intézőjének. Az intéző úrgörbe uton magyar nemességet szerezve magának (még a francia háború idejében történt), összehívta az uradalom összes gazdatisztjeit és a következő párbeszéd keletkezett *Klein* ur (így hívták az ipsét) és az őrök közt:

Ird ki nekem nevedet: Giss (Kis-re magyarosítván nevét.) Midőn az őrök betűről betűre kiírja: Giss.

— Hát ez kicsoda?

— A nagyságos plenipotenciárius ur (teljhatalmu megbízott) mint jól értem.

— Te vagy edj nadj ló: nem irsz nekem egy puha Giss, hanem egy kemény Kiss.

— K-val tetszik parancsolni?

— Azzal hát, edj kemény k-ával! mire az őrök feleli írás közben:

— Hát jól lesz így, nagyságos ur, Kis?

— Nincsen tebbet kréta, há? indulataskodék Klein ur.

Igenis van! volt rá a felelet, mire kiírta Kiss.

Kinek van az a Kiss? kérde a plenipotenciárius.

Nagyságos uram neve az.

Udj van — napság fogva vagyom Kiss — értetted min valaki?

Értettük! válaszolának valamenyen.

Erről jutott eszembe egy analog eset.

Ebben az esetben is a gróf kinevezett valakit plenipotenciáriusává és ez maga elé parancsolta összes cselédségét így szóló hozzájuk:

Fiaim mátol fogva mint X . . . gróf ur meghat lmazottja, én is nagyságos ur vagyok, megértettétek?

Igenis megértettük Tekintetes uram, — mondja egyik a megszokott címzést használva.

Számár vagy, fiam! Nagyságos urat mondtam, el ne feleljétek!

Igenis nem feleljétek el, — Nagyságos Uram!

Elmehettek!

A plenipotenciárius Ur (hagyjuk meg e sokat mondó elnevezést) másnap inspicálni ment a grófi birtokba. Benyit az ispánhoz, a ki neki korábbi időkből kuszi pajtása volt s' megelőzve a házigazdát, így köszönti: Jó napot ispán úr, hogy van, hogy van? Bemutatom magamat mint a méltóságos gróf ur plenipotenciáriusát, lesz szíves az uradalmi számadásokat és egyéb iratokat előmutatni, hogy azokat felülvizsgáljam.

Az ispán — nem minden guny nélkül — mélyen meghajolt egykori barátja előtt és a kért iratokat előadta.

Csak azt toldom hozzá, hogy a plenipotenciárius ur néhány év múlva már nem volt plenipotenciárius, de az ispán továbbra is ispán maradt.

Haza érkezik az ujdonsült Nagyságos ur az inspicálásáról és szobájában pihen habérain, midőn kopogtatnak ajtaján s a „szabad” szóra belép egy parasztlány illendően köszöntve a házigazdát.

Ez eléje siet, leülteti s elhalmózza nyájaskodásával, elmondva, hogy mennyire szerette az ő kedves szomszédasszonyának boldogult férjét, egekig magasztalva annak becsületességét, munkásságát szorgalmát.

Az özvegy háromszor is belekezd, hogy jötteknek okát elmondja, de a bőbeszédű házi ur miatt nem bír szóhoz jutni.

Végére mégis csak megkérdi a kedves vendégtől, hogy mi végett is jött tulajdonképpen?

Hát csak azért jöttem Tekintetes Uram, h

Nem érek rá magával diskurálni, Isten áldja meg! szakítja félbe a Nagyságos Ur és azzal othagyja a faképnél.

806—1909. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Kalocsai kir. törvényszék 1908 évi 2399 számú végzése következtében dr. Fazekas Lipót ügyvéd által képviselt Bencsik Szilárd javára 82 K. 92 f. s jár erejéig 1909 évi szept. hó 20-án fogatatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2650 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: butorok és 1 egy zongora nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíró 1908-ik évi V. 1903 számú végzése folytán 82 K. 92 fill. tőkekövetelés ennek 1908 év febr. hó 22 napjától járó 6% kamatai eddig összesen 51 kor. 5 fillérben bírósággal már megállapított és árverés kitűzés 3 kor. 40 fill. költségek erejéig Szécsényben leendő eszközzésére 1909 évi november hó 13-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőknek szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1909. évi okt. hó 23-án

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

801—909 szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Bgyarmati kir. törvényszék 1909 évi 7978 számú végzése következtében Szilágyi Mór ügyvéd által képviselt Reguly Pál javára 10250 K. s jár erejéig 1909 évi szept. hó 6-án fogatatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 5354 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 1 gőzmozdony cséplőgéppel, 60 csomó tiszta huza és 524 csomó árpa nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíró 1909 évi V. 4372 számú végzése folytán 10250 kor tőkekövetelés ennek 1907 éviől járó 6% kamatai eddig összesen 264 kor. 54 fillérben bírósággal már megállapított és árverés kitűzés költségek erejéig Pilinyben leendő eszközzésére 1909 évi November hó 15-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőknek szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1909 évi. okt. hó 23-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

567—909. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a Budapesti V. ker. kir. törvényszék 1909 évi Sp. XIV. 387 számú végzése következtében dr. Kertész Arnold ügyvéd által képviselt Fonciere pesti biztosító társaság javára 220 K 82 f. s jár erejéig 1909 évi július hó 7-én fogatatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 2800 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 1 gőzmozdony cséplőgéppel és 2 ökör nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíró 1909-ik évi V. 2132 számú végzése folytán 88 kor. hátralék ennek 1908 év jan. hó 1 napjától járó 5% kamatai bírósággal már megállapított és árverés kitűzés 6 k. 60 fill. költségek erejéig Pilinyben leendő eszközzésére 1909 évi november hó 15-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőknek szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1909. évi okt. hó 23-ik

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetés.

Alulírott mint vb. Kudar Béla csődtömeggondnoka ezennel közhírré teszem, hogy a balassagyarmati kir. törvényszék mint csődbíró 1909.9672 sz. végzése értelmében vb. Lesták Ödön és Kudar Béla közös tulajdonát képező s a szandai csődtöltár 2-16. 18. 20. 21., 23-58. 69-91. t. a. felvett továbbá a 102-111 t. a. a 112-115 123-133. 142. 243 t. a. a 144-147 t. a. a 148-167, 169-171, 272-288. 297-310. 315. t. a. felvett átlatok, gazdasági felszerelések, széna és szalma, nemkülömben kizárólag Lesták Ödön csődtömegéhez tartozó s a szandai csődtöltár 177-271 t. a. felvett butorok és az időközi szaporulatokból álló ingóságok, melyek

31400 koronára becsültettek, a csődbíró fenti számú kiküldött végzése folytán nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén vagyis Szandaváralján leendő eszközzésére határidőül 1909 november hó 17 (Tizenhetedik) napjának délelőtti 10 órája a Sziraki bírósági végrehajtó által kitűzetett, melyhez a venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az ingóságok az 1881. LX. t.-cz. 100.-§-a értelmében szükség esetén becsáron is eladni fognak.

Szécsény 1909 évi november 4-én.

Dr. Essösy Béla mint vb.

Kudar Béla csődtömeggondnoka.

Küldetve!

Küldetve!

Legjobb élővirág bevásárlási forrás!

ULIP ISTVÁN

virágterme Losoncon.

Kossuth Lajos-utca 8. Vigadó mellett.

Izletes munkáért kitüntette állami arany-

éremmel és díszoklevéllel.

Nagy választék műkoszorúk-

és szalagokban.

Videki megrendeléseket pontosan eszközöl.

Tisztelettel

ULIP ISTVÁN

virágkötő specialista, Losoncon

GLASER DEZSŐ

fűszer és lisztkereskedő

SZÉCSÉNYBEN a piac téren.

Raktáron tartja a legjobb minőségű hengermalmi liszteket, továbbá jó minőségű fűszerárut és cukorkákat.

Rendelvények házhoz szállíttatnak. ☀️ Jutányos árak és pontos kiszolgálás.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv- és papirkereskedése,

Szécsényben.

Elvállal mindenféle könyvnyomdai munkákat

a legjutányosabb árak mellett.

Nagyválaszték helyi és más képeslevelezőlapokban.

Nagyraktár:

Irodai-papír, levélpapír valamint dobozpapírokban.